

DODATAK

GRAČANIČKI GLASNIK
časopis za kulturnu historiju

Broj 46, godina XXIII
novembar, 2018. [str. 169-171]

© Monos 2018

Glosar novih autora

Karolina Atagić, ekonomista, rođena 1943. g. u logoru u Njemačkoj, penzionerka, majka dvoje djece, živi u Sarajevu. Kako kaže, talent za slikanje naslijedila “od očeve linije”. Još u trećem razredu osnovne škole dobila je prvu Jugoslovensku nagradu za slikarstvo. Pod rukovodstvom profesora Mustafe Brđarića nastavila je rad i upisala se u Srednju likovnu školu, ali se, zbog porodičnih razloga, morala “prebaciti” na Ekonomsku školu. Ipak, nikada se nije prestala baviti slikarstvom, privatno je pohađala škole slikanja kod Mimice Kulenovića. Još 1963. godine priključila se Likovnoj sekciji pri AKCUS “Seljo”, gdje i danas radi kao njen rukovodilac. Učestvovala je na brojnim međunarodnim likovnim kolonijama slikarstva: u Mađarskoj, Njemačkoj, Italiji, Sloveniji, Grčkoj kao i u BiH. Redovno izlaže u okviru Likovne udruge HKD “Napredak”, “Seljo” i dr. U okviru likovne škole “Monokl Kulenović Mimice” učestvovala je na izložbama u galeriji “Mak” u 2001. i 2003. godini, prije dvije godine izlagala je na Likovnoj akademiji u Sarajevu. Osnivač je i član likovne kolonije u Maoči na Krivaji, čiji je pokrovitelj Zeničko-dobojski kanton, a održava se zadnje sedmice u maju. Tehnika kojom slika pretežno je ulje na platnu i suhi pastel. U mnogim svojim radovima “pokušava naći onaj kontekstualni slog kojim obogaćuje svoj motiv nekim elementima koji pokušavaju da se amalgamiraju sa neposredno iskustvenim i time daje složeni motiv, motiv u čijem se obzoru jasno raspoznaje materijalni sloj slike, ali i sloj koji se oslobodio svoje pritajenosti, skrivenosti u nutrini.” (<http://www.uluhkdnappedak.com.ba/mainpages/arhiva.html> (10. 10. 2018))

Senaid Bolić, magistar historije, rođen je 1988. godine u Zenici, gdje je završio osnovnu školu i gimnaziju. Diplomirao je 2010. godine na Odsjeku za Historiju Filozofskog fakulteta Univerziteta u Sarajevu, a na istom Odsjeku je i magistrirao 2012. godine. Radio je u Muzeju Grada Zenice, stekavši zvanje kustosa, te kao profesor u gimnaziji Visoko u Visokom. Trenutno je angažovan kao viši asistent na predmetima American History i History of Modern Europe na Američkom Univerzitetu u Tuzli. Predmet njegovog interesovanja je moderna historija Bosne i Hercegovine, numizmatika,

DODATAK

historija Bosne i Hercegovine 1992 – 1995., te arhivistika. Redovan je student Druge godine doktorskog studija na Odsjeku za Historiju, Filozofskog fakulteta u Sarajevu, smjer Historija Bosne i Hercegovine u XIX i XX stoljeću.

Ivo Mišur, inženjer, rođen u Splitu 1988. godine. Osnovnu školu i gimnaziju završio je u Metkoviću, a fakultet u Zagrebu. Najprije je radio kao stručnjak za energetske učinkovitost, a potom kao samostalni inspektor u nadzoru tvorničke proizvodnje. Uz redovni posao bavi se istraživačkim radom u oblasti zavičajne i manjinske povijesti. Objavio je više stručnih članaka i recenzija u popularnim i znanstvenim publikacijama (“Časopis za suvremenu povijest”, “Obnovljeni život”, “Croatia Christian Periodica”, “Zbornik Lovranščine”, “Neretvanski zbornik”, “Hrvatski povijesni portal”, “Nova prisutnost”, “Anali za povijest odgoja”, “Ethnologica Dalmatica”, “Političke analize” itd.) Objavio je knjigu o povijesti vlastitog prezimena *Vrlički Mišuri – od prvog traga do današnjih dana 1727-2017*. Kao predavač, sudjelovao je na Svečanoj akademiji održanoj u čast pjesnicima Jovanu Hraniloviću i Mihovilu Nikoliću. Surađuje s Virtualnim muzejom iseljeništa Dalmacije. Član je uredničkog vijeća lista “Vrličko kolo”. Trenutno sudjeluje u pripremi izložbe *Neretvani u Velikom ratu* kao koautor.

Edin Mutapčić, doktor pravnih nauka, rođen je 1973. godine u Sladnu, općina Srebrenik. Zvanje profesora historije – geografije stekao je na Filozofskom fakultetu Univerziteta u Tuzli. Magistrirao je i doktorirao na Pravnom fakultetu Univerziteta u Sarajevu pod mentorstvom prof. dr. Mustafe Imamovića. Zaposlen je na Pravnom fakultetu Univerziteta u Tuzli u zvanju vanrednog profesora. Dobitnik je nekoliko priznanja među kojima i Plakete Općine Srebrenik za 2009. godinu. Autor je oko pedesetak radova iz pravne, političke i kulturne historije BiH. Učesnik je više naučnih skupova i okruglih stolova, vezanih za opću, pravnu i kulturnu

historiju Bosne i Hercegovine. Autor je i koautor slijedećih knjiga: *“Agrarna reforma u BiH i njeno zakonodavstvo (1918-1941)”*, Gradačac, 2007.; *“Srebrenik: historijsko-etnografske skice”*, Srebrenik, 2007. (Sa S. Kulenovićem i R. Djedovićem), *“Srebrenik otvoreni grad umjetnosti”*, Srebrenik, 2006.; *Srebrenica kroz minula stoljeća*, Monumenta Srebrenica, knjiga I, Tuzla – Srebrenica, 2012.

Mirsad Ramić, dizajner, rođen je 1957. godine u selu Trebečaj, općina Trnovo. Od 1962. do 1981. godine živio je u Vogošći, odnosno u Sarajevu, gdje je završio elektrotehničku školu. Od 1976. proputovao je širom Evrope, dvije godine kasnije putuje u Indiju, kopnom kroz Tursku, Iran, Afganistan, Pakistan. Tokom 1980. putovao je kopnom do Maroka, gdje je proveo tri mjeseca sa ribarima na obali Atlantika. Od 1981. godine živi u Australiji i okušava se u raznim poslovima: moler, taksista, skulptor u drvetu - naivac. Na Akademiji primijenjene umjetnosti (1985. do 1987) naučio je da izrađuje i dizajnira namještaj i enterijere. Od 2002. radi u tehničkoj školi kao profesionalni učitelj dizajna kroz primjenu različitih materijala, u prvom redu drveta. Od 1978. godine, bavi se kontinuirano pisanjem kako proze, tako i poezije. Počeo je sa dnevnicima/žurnalima sa putovanja (Indija, Maroko, putovanja u Jugoslaviju, Evropu, Bosnu i Hercegovinu, kao i sa putovanja po australijskom kontinentu). Od 2014. objavljuje kolekciju kratkih priča (na bosanskom i engleskom), a uporedo piše i autobiografski roman na bosanskom jeziku. U svojim proznim radovima tematizira iskustva iz ličnog života, a u poeziji prezentira savremeno viđenje svijeta i pojava koje nas okružuju.. Jedna od tri priče sa tematičkom duhova i neobjašnjenih fenomena, koju objavljujemo u ovom broju našeg časopisa nosu naslov “Alija i Prikaza”

Mirsad Sinanović, major A BiH, rođen 1958. godine u Stanić Rijeci. Osnovnu i srednju školu završio u Doboju, gdje stiče i peti stepen stručne sprema, te zasniva radni od-

nos u Tvornici kreča. Društveno-politički angažman je započeo kao omladinski aktivista, a na prvim višestranačkim izborima (1990.) izabran je za odbornika u Skupštini opštine Doboj. Završio je Školu rezervnih oficira (1980.); rat ga zatiče u činu rezervnog kape-tana. Od aprila 1992. bio je komandir čete TO Stanić Rijeka; u julu iste godine imeno-van je za zamjenika komandanta 2. brdskog bataljona 109. dobojske brigade. U aprilu 1993. raspoređen je u Štab brigade, a potom na mjesto komandanta Mješovitog artiljerijskog divizionara. U maju 1994. imenovan je za načelnika štaba 109. brigade, da bi 1. marta 1995. godine bio postavljen za komandanta brigade (koja je u međuvremenu preime-novana u 224. brdsku brigadu). Poslije rata ostaje kao profesionalni oficir u Vojsci Federacije BiH, gdje je obavljao različite dužnosti. Penzionisan je 2004. godine, u činu majora. Danas živi u Gračanici. Autor je monografije "109/224. brdska brigada Doboj u odbrambenooslobodilačkom ratu 1992.-1995.", koja je u izdanju BZK "Preporod" Doboj Istok objavljena 2013. godine.

Melida Travančić rođena je 1985. u Do-boju. Gimnaziju završila u Tešnju, diplomirala na Filozofskom fakultetu Univerziteta u Tuzli, Odsjek za bosanski jezik i književnost. Magistrirala je 2013. godine na Filozofskom fakultetu u Sarajevu, Odsjek za književnosti naroda BiH. Doktorsku disertaciju iz knji-

ževnosti odbranila je 2017. na Fakultetu hu-manističkih nauka Univerziteta u Mostaru.

Prva knjigu pjesama *Ritual* objavila je 2008. godine, koja je dobila nagradu "Anka Topić" kao najbolja knjiga bosanskohercego-vačkih pjesnikinja za period 2002 - 2008. go-dine. Drugo izdanje ove knjige objavljeno je 2009. godine. Njena druga pjesnička zbirka pod naslovom *Svilene plahte*, objavljena je 2009. godine. Iste godine bila je u najužem izboru za nagradu "Risto Ratković", koja se dodjeljuje za najbolju pjesničku knjigu autora sa prostora Crne Gore, Bosne i Hercegovine, Hrvatske i Srbije. Njene pjesme uvrštene su u panoramu modernog bosanskohercego-vačkog pjesništva *Do potonje ure*, koja je objavljena u Bijelom Polju 2010. Poeziju je objavljivala u brojnim književnim časopi-sima u BiH, Srbiji, Hrvatskoj i Crnoj Gori. Dobitnica je treće nagrade "Mak Dizdar" za neobjavljenu knjigu pjesama na manifestaciji *Slovo Gorčina* u Stocu. Pored poezije, piše i kratke priče, od kojih nekoliko objavljujemo u ovom broju našeg časopisa. Osim poezije i proze, priredila je i dvije knjige iz svoje uže naučne oblasti *Tešanj, grade: Usmena knji-ževnost u Tešnju*, *Tešanj u usmenoj književnosti* (2009) i *Haiku grad: Tešanj u pjesmi* (2010). Sudjelovala je na više međunarodnih naučnih skupova i konferencija iz književno-sti. Radi u Centru za kulturu i obrazovanje u Tešnju.